

בית כנסת

☆☆☆☆"בית יוסף"☆☆☆☆

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אלי לוי

הפטרה: **ויהי דבר**

מקאם: **נאוה/רסט עבור ויקרא החדש**

פרשת צו+פרה

30 במרץ, 2024

עלון מספר 1181

כ' אדר ב', תשפ"ד

הדלקת נרות 7:00 * שקיעה 7:18 * שיר השירים 6:55 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 6:45 * מוצאי שבת 8:00, וע"פ רבנו תם 8:30 * זמן טלית 5:29 * שעה זמנית 73:00
עלות השחר 5:24 * נץ החמה 6:42 * מנחה חול 7:00 * ערבית מנין מוקדם 6:23
צאת הכוכבים 7:55 * סוף זמן קריאת שמע 9:03 * סוף זמן עמידה 10:16 * חצות היום והלילה 1:00

המעוניין ליצור קשר עם הרב אהרן פרחי: (646) 552-3412

המעוניין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

VaaD Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi
2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

חסדיו, ה' משפיע לו עוד ישועות ועוד ניסים, כמו שאמר ה' בעצמו: זובח תודה יכבדנני ושם אראנו עוד ביסע אלוקים, עוד אעשה לו ניסים ונפלאות. ועל ידי הודאתו לה', בכך פותח הדרך לשפע ולברכות מאת ה' עוד ועוד. ונפתחים להם שוב שערי ישועה חדשים, וה' מברכו בניסים ונפלאות, וה' ישמרנו אמן.

פרפראות על הפרשה

אמר רבא: כל העוסק בתורה אינו צריך לא עולה ולא מנחה ולא אשם. בא ללמדנו: כל מקום שאומרים "כאילו" מובנו שאותו דבר פלוני הוא העיקר, והשני הוא טפל לו, כגון אומרים: כל הכועס כאילו עובד עבודה זרה, כלומר, העבודה הזרה היא העבירה העיקרית והחמורה, אבל הכעס טפל לו. וכן כל המשתתף בסעודת פדיון הבן כאילו צם פ"ד תעניות, כלומר, הפ"ד תעניות הן העיקר, וההשתתפות בפדיון היא טפלה לו. וריש לקיש אמר: כאשר העוסק בתורה כאילו הקריב קורבן, כלומר, העיקר הוא הקורבן ולימוד התורה הוא במדרגה שנית לו, לכן בא רבא ואמר: כל העוסק בתורה אינו צריך לא עולה ולא חטאת וכו'. ללמדנו, לימוד התורה הוא העיקר והקורבן טפל לה, לפי שאור התורה עולה על הכל.

הפסוק אומר: "אם על תודה יקריבנו...". מי מקריב קורבן תודה? זה מי שנעשה לו נס וניצול מאיזו סכנה, קורבן תודה זה יש בו שינוי משאר כל הקרבנות הנאכלים שני ימים ולילה אחד, אבל התודה נאכל ליום ולילה אחד בלבד. אמנם מצד אחד צמצמה התורה זמן אכילתו, אבל מאידך, הוסיפה עליו עוד ארבעים לחם, למה? כדי שבעל הקורבן יזמין הרבה אנשים לסעודת הודאה זו, וכך יתפרסם ברבים שנעשה לו נס, ובזה יפרסם את חסדי ה' בפני רבים. בנוסף לכך, עליו להפריש ארבע חלות לכוהנים, שגם הכוהנים ישתתפו בסעודתו. ואמרו חז"ל: כשם שאדם חייב לברך על הטובה, כך חייב לברך על הרעה. אבל יש הפרש ביניהן, על הרעה מברך בינו לבין עצמו, אבל על הטובה צריך לברך ברבים. וכוונת ההודאה היא שנאמין בה' ונודה לו על כל טובותיו עמנו, ומן הניסים הגדולים והמפורסמים יגיע על הניסים הנסתרים, וכל מה שעושה ה' עמנו, אין הוא דרך טבע ומנהגו של עולם אלא הכל מאתו יתברך. כמו שאמר דוד המלך: מה אשיב לה', כי כל תגמולהי עלי ונשארים אצלי ואין לי משלי כלום, ודוד המלך, למרות סבלו וצרותיו המרובות, הרגיש בעצמו שהוא שבע בכל טוב, ואמר לה': לך אזבח זבח תודה. ומי שמודה לה' על

היסטוריה בקצרה: 140 שנה אחרי החורבן 210 למנינם

שאל אנטונינוס את הרבי: האם תאכילני מקורבן פסח קודם שנחרב בית המקדש? אמר לו, לפי שהתורה אמרה: כל ערל לא יאכל בו. כיוון ששמע זאת, הלך ומל את עצמו, ובא אצל הרבי, ואמר לו: "ראה מילתי" שנתגיירתי. אמר לו: במילה שלי לא הבטתי מימי, ובשלך אסתכל? ונשאר יהודי עד יום מותו, ולא נודע הדבר לשום אחד. והיה לומד תורה אצל הרבי, ובכל יום היה הולך אצל הרבי דרך מנהרה ושני עבדים עמו שחייבים מיתה. כשהגיע אל פתח המנהרה הרג אחד, ובחזרתו מבית הרבי הרג את השני לבל יגלו הסוד שלו לשרים. ואמר לו לרבי: בשעה שאני בא, לא יהיה אדם אצלך לבל יתפרסם הדבר. יום אחד בא ומצא את רבי חנינא בר חמא יושב אצל הרבי. אמר לו: הלא אמרתי לך לא יהיה אדם אצלך? אמר לו הרבי: אין זה אדם. ורצה לבחון אותו, ואמר לו לרבי חנינא, צא לחוץ ועבד שלי עומד אצל הפתח ותגיד לו שיכנס אצלנו. יצא רבי חנינא ומצא העבד הרוג. אמר, איך אעשה? אם אחזור ואומר לו שהוא מת, יהרוג אותי ויאמר לי אני הרגתי, והוא לא ידע שאנטונינוס הרגו, ואם אניח אותו ואלך לי, הלא מזלזל אני במלכות. ביקש עליו רחמים והחייהו. כשראה אותו הקיסר שהוא חי, אמר לרבי: יודע אני שהקטן שבכם מחייה מתים, ובכל זאת, בשעה שאני בא, לא יהיה אדם מצוי אצלך.

הדרך לרפואה ולבריאות

יש אנשים שעתה סיימו סעודה מלאה, והם עדיין בתחושת רעב. מהי הסיבה לכך? החוקרים התבוננו בדבר ומדדו את משך הזמן הנדרש למוח לדעת שנכנס מזון לקיבה ונתמלא. וידוע שהמוח מקבל מידע מאיברי הגוף השונים, באמצעות העצבים על כל מה שמתחולל בהם, ובתגובה לכך, משגר "פקודות" תגובה. כך קורה גם

בקשר לתחושת רעב ושובע. המוח הוא המפקד והמחליט מתי נעשה האדם שבע. והתוצאה הראתה, שהזמן מאז שהמזון מגיע לקיבה, עד שהמוח מקבל את הידיעה ומשגר את ההרגשה שנכנס מזון לקיבה, הוא רק כעבור עשרים דקות. לכן, כאשר אדם מתיישב לאכול הוא צריך לקחת בחשבון שכל מה שהוא אוכל בעשרים הדקות הראשונות מתחילת אכילתו, איננו משפיע על מוחו לגבי ההרגשה שנכנס מזון לגופו. אנשים בעולם בעלי תרבות אכילה, נוהגים עקב מידע זה להגיש בתחילת הארוחה דברים קלים. כגון סלט פירות וכדומה. להמתין עשרים דקות, ורק אחר כך להגיש את מנת האוכל. זהו אכן גם תהליך האכילה לפי דעתו של הרמב"ם - לאכול בתחילה את קלי העיכול. ובצורה זאת, לאחר שהמוח קיבל ידיעה שיש לו מזון בקיבה, ממשיכים לאכול את שאר הסעודה, בלי בולמוס ובלי הרגשת הרעב. ואז האדם יאכל לפי צורכו, בעוד שאם הוא מתחיל את האוכל בהרגשת רעב, חזקה עליו שיאכל בלי מעצור. ואם בכל זאת ארע ועדיין מרגיש האדם שהוא רעב, כדאי להכניס לפיו משהו שדורש לעיסה מרובה כדוגמת חתיכת גזר חי וללעוס אותו היטב, כך הקיבה תקבל את הרוק שחסר לה, גם יעבור זמן שיאפשר להירגע מתחושת הרעב.

דברי מוסר: אל תתעצבן

מידת "העצבנות" היא מחלה רעה כשאר המחלות, ובהרבה בחינות היא גרועה יותר ממחלות אחרות, כי כל מחלה ומחלה שהאדם סובל, הסיבה לכך היא עצבנות. וזה הורס את חיי האדם לגמרי. כי מי שנופל במידה הרעה הזו - שכל דבר קטן מעצבן אותו, אז חיי מרים ומרורים מאוד, אין לו יום ואין לו לילה, ותמיד סובל ייסורים נוראים עד מאוד, כי כל דבר קטן מעצבן אותו, על כן עליו לעבוד ביותר כדי שתחלוף ממנו, אז תשופר בריאותו

לפחות עד חזרתם. הדברים הכנים מצאו מסלות ללבו של השליט, והוא הורה להפסיק מיד את פינוי הקברים. קברות היהודים ביפו נשארו בשלמותם. בשנת 1916, החליט ג'מאל פחה, כי אזור חוף הים הוא אזור צבאי רגיש ולא מקום אזרחי לדור בו. מיד פרסם צו, לפיו כל תושבי יפו ותל אביב מפונים מבתיהם עד סוף מלחמת העולם הראשונה. וזמן הביצוע היה עשרים וארבע שעות בלבד.

סיפור

כשנכנסו האב ובנו הילד האילם אל הרבי, הרב הרכין את ראשו ולא השיב לאב ובנו דבר. עברו כמה דקות והם הבינו שהרבי רומז להם שאיננו יכול לסייע בעדם. יצאו במפח נפש, אך בחוץ שמעו ששתיקתו של הרבי אינה אומרת שיש לשוב הביתה בלי כלום. לעיתים חש הרבי באותה עת ששערי שמים נעולים, אך כעבור זמן מתעוררת עת רצון והוא מברך בשופי. כדאי להתעכב ולנסות שוב להזכיר את השם של הילד לרפואה בעוד כמה ימים. אולי יתהפך הגלגל לטובה, וכבר היה לעולמים כזאת. אז נותרו האב ובנו בעיר הרבי, נהנו מהכנסת אורחים של יהודים מקומיים רחבי לב, ובחלוף יומיים נכנסו שוב אל הרבי. עתה הביט הרב לעברם והקשיב רוב קשב לכל אשר סיפר האב בבכי של כאב. לרגע עצם הרבי את עיניו ועמקו מחשבותיו, עד שפתחו וענה באנחה קלה: היכנסו שוב במוצאי שבת לאחר שאבדיל על הכוס.

דינים

- 1 - טבליות וכדורי הרגעה נגד מיחושי ראש ושיניים, מותר להשתמש בהם, אפילו יש בהם תערובת חמץ, כל שטעמם פגום, ובולעים אותם כמו שהם, אבל טבליות שמוצאים אותם וטעמם טוב, אסור למצוץ מהם לרפואת דלקת גרון וכיוצא, אלא אם יש עליהן הכשר שכשרים לפסח.
- 2 - מותר להשרות המצה במים בפסח,

וישתנו מידותיו לטובה, ותהיה לו אריכות ימים טובים ונעימים, והכל ילך לו כשורה, כי עיקר הצלחת האדם בין גשמיות ורוחניות, היא שיהיה סבלן גדול ואך פעם אינו מתעצבן כלל. וצריך שתדע אשר בכל יום ויום עוברים על כל אדם משברים וגלים אחרים, הן מעצמו - שלא הולך לו כרצונו, והן מאשתו שנדמה לו שאינה חפצה בו, ואינה נשמעת לו, והן מילדיו, והן משכניו, או מחבריו או מהקהל שעמם מתפלל, או ממקום העבודה שלו. וכל זה גורם לו בלבול דעת וגם ייסורים ועגמת נפש. לכן צריך שתרגיל עצמך לדבר עמו יתברך, ותספר לפניו את כל צפוני לבך, ולא תסתכל על אחרים ולא תקפיד ותעליבם, כי כל מה שעובר עליך הוא מאיתו יתברך ולטובתך, ולא כדאי לך לכעוס על הבלי עולם הזה, ובין יום ובין לילה הכל עובר והכל פורח. אם כן למה תקלקל את הבריאיות שלך, לגרום לעצמך חולאים אשר אין לך צורך בהם, לכן תאמין בה' והוא לבדו יעזור לך אמון.

הראשון לציון: רבי בן ציון עוזיאל

1880-1953

כששלט המושל התורכי ג'מאל פחה על העיר יפו ונכנס למשרד הממשלתי, הביט מבעד החלון והבחין כי בית הקברות העירוני בנוי מתחת למשרד. הוא חש בעלבון צורב, וחמתו בערה בו. מיד ציוה להעביר את הקברים בהקדם אל מחוץ לעיר, ובמקומם יוקם גן עירוני. הוא לא שעה לתחנוני התושבים, ושוטריו החלו מיד בביצוע העברת עצמות המתים. וכאשר התקרבו השוטרים אל חלקת היהודים, פנה הרב עוזיאל אל השליט, והעצב הרב הנשקף מעיניו ריכך במידת מה את ליבו של העריץ. ואמר לו: מדוע תעולל כך ליהודי העיר? וכי לא די שגרשתם את רוב אנשי העיר ממקומם, אלא כשישובו הנה מגלותם לא ימצאו אף את קברי אבותיהם? לא טוב הדבר אשר אתה עושה, השעה את ביצוע דברך

ובניה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם אמן. *** הגברת מירה שחיבר ובעלה האדון ריכי ובתם והוריהם לברכה ולהצלחה אמן. *** הגברת שרה ידיד ובעלה האדון גיווי ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** משפחת פרחי לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אביהם המנוח דוד בן פוליט ע"ה אמן. *** האדון לארי חפץ ואשתו הגברת קארן ובניהם לברכה ולהצלחה ומאחלים להחתן והכלה איד ורוזי מזל טוב ובנים זכרים אמן. *** האדון עזרא שאשו הלוי ובנותיו לידי, סילוא, נורה וטובה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אשתו ואדונתם אמם נינה-שרה בת סילוא-סבות ע"ה אמן. *** האחים המבורכים האדונים אברהם, מוריס ואדוורד רימון ואחיותיהם אסתר, בירטא, נורמא למשפחת כהן לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אמם גיול בת בהייה ע"ה אמן. *** הגברת סוזי פרחי ובעלה האדון דוד ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אחיה המנוח אברהם בן לינדה ע"ה אמן. *** הגברת תניא ענתבי ובנה האדון סולי שאלו ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אמה לינדה בת טירה אסתר ע"ה אמן. *** האדון נסים קצאב הכהן ואשתו הגברת מאגי ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אמו אודית פרידה בת צופיה ע"ה אמן.

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$1,300. ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל-188,700, +1200 מבקרים מהעלון הקודם.

כל מי שיכול לתרום לעלון זה יבורך מפי עליון אמן.

www.BethYosef.com

ולכן זקן או החושש בשיניו, מותר להשרות המצה בצוננים, ואפילו בליל הסדר.

3 - עוגות של מצה עשירה, הנעשות מקמח כשר לפסח ונילושים עם מי פירות ויין בלבד, הספרדים נוהגים בהם היתר בפסח. 4 - שיפודים ואסכלאות שצולים בהם בשר על האש, לא מועיל להם הגעלה במים רותחים, וצריכין ליבון באש.

5 - אגנות ותבניות שאופים בתוכם חלות, לא מועיל להם הגעלה, אלא צריך להחליפם בחדשות.

6 - החצובה שהיא הברזל שאצל האש, שמניחים עליה הסיר, יש לנקותה ולהגעילה ברותחים, ואם עירה עליהם מכלי ראשון הוכשרה בכך.

7 - פלטה חשמלית, די שישפוך עליה רותחים מכלי ראשון לאחר ניקוי היטב.

8 - מקרר חשמלי ומקרר קרח, די בשטיפה וניקוי היטב להכשירם לפסח.

9 - כלי חרס לא מועיל להם שום הכשר, ולכן יש להצניעם עד אחרי הפסח.

10 - הכיור שרוחצים בו הסירים והצלחות, אפילו הוא מחרסינה, יערה עליו רותחים ומותר. וכן שיש של מטבח יערה עליו רותחים.

11 - כלי עץ ואבן וכלי עצם צריכים הגעלה.

12 - כלי זכוכית אינם בולעים, ואינם צריכים הכשר לפסח, ודי בשטיפה יפה.

13 - השולחנות יכסה אותם במכסה חדש ונקי.

14 - אין להגעיל כלי בשר וכלי חלב בבת אחת, אלא כשאחד מהם אינו בן יומו.

התורמים לעלון זה

האדון דוד פרחי ואשתו הגברת סוזי ובניהם לברכה ולהצלחה ומאחלים לחתנם האדון גיווי גנדי ואשתו הגברת לינדי במזל טוב ומברוק אמן. *** איש חסד בעילום שם הוא ומשפחתו לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון מאיר ווהבה ואשתו הגברת פולין ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** הגברת שרין צבאג